

Sandra Dražilová Zlámalová
Ilustrace Bibi Hykl

Co zmůže hvězdný prach

bambóok

Sandra Dražilová Zlámalová
Ilustrace Bibi Hykl

Co zmůže hvězdný prach

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Sandra Dražilová Zlámalová

Co zmůže hvězdný prach

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 8920. publikaci

Ilustrace Bibi Hykl
Odpovědná redaktorka Zuzana Burdová
Grafická úprava Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 88
Vydání 1., 2023

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2023
Cover Illustration © Bibi Hykl, 2023

ISBN 978-80-247-1943-6 (pdf)
ISBN 978-80-271-3662-9 (print)

Obsah

Předmluva	7
Hlídka	11
Tam, kam se nechodí	17
Venuše	28
Mars	38
Merkur	48
Jupiter	55
Saturn	61
To je konec!	67
Volání na Neptun	73
Zrnko prachu	79
Tajemství se neříká	84

Předmluva

„Dědo, tak už pojď,“ pobízel Tomíno svého dědečka. Dnes byla totiž jasná noc, která slibovala neskutečnou podívanou.

Ptáte se, o jakou podívanou se jedná? Tak poslouchejte: Tomíno byl úplně obyčejný osmiletý kluk, který na půdě svého dědečka objevil starý zapomenutý hvězdářský dalekohled. Celé léto ho společně opravovali, leštili a seřizovali a právě dnes nadešla ta noc, kdy ho spolu měli vyzkoušet.

„Dědo, já se tááák těším,“ vykřikoval Tomíno už od samého rána.

„Neboj, však se dnes dočkáš,“ chlácholil ho dědeček, „už za pár hodin zajde slunce a setmí se.“

Tomíno samým nadšením vyskakoval do vzduchu. „A pak...“

„A pak vyzkoušíme náš poklad z půdy,“ prohlásil děda s úsměvem.

Když se setmělo a na oblohu se vyhoupl měsíc, malý Tomíno už nedočkavě stál u dalekohledu a čekal na poslední nastavení.

Děda udělal krok vzad. „Můžeš, Tomí, je to tvé. Teď si ty hvězdy konečně prohlédneš,“ řekl a mrkl na svého vnuka.

Ten přiložil oko k okuláru dalekohledu a prohlížel si noční oblohu.

„Dědo, to je něco!“ jásal Tomíno. Děda stál vedle něj, ruku měl položenou na jeho rameni a hrdě ho pozoroval. Vtom Tomíno vykřikl: „Támhle se něco hýbe!“

Oba úlekem odskočili. Děda zděšeně pohlédl na Tomína: „Říkáš hýbe? To není možné!“

„Je, tak se podívej!“

Děda opatrně přistoupil k hvězdářskému dalekohledu, který byl namířený na Měsíc. „To není možné! Co to... Kdo to je?!“ vykřikl.

Tomíno strávil celou noc pozorováním těch bytůstek. Chvillemi měl pocit, jako by o něm věděli, dokonce to vypadalo, že mu mávají.

Nebo že by se mu to zdálo?

Kdo ví?

Hlídka

Po ozářené straně Měsíce se opravdu pohybovaly tři postavy – tři malí Měsíčané.

Úplně vidím, jak kroutíte hlavou, protože jste o nich jaktěživ neslyšeli. Však nevadí, já vám o nich vše povím.

Měsíčané jsou drobné bytůstky, které září jasným stříbrným světlem. Pravděpodobně bychom je přirovnali k vílám nebo elfům. Mají velmi jemné obličejové rysy s ohromně velikýma očima. Jejich vlasy mají vždy stejnou barvu jako oči. Poznáte je také podle toho, že jsou neskutečně rychlí a hbití.

„Už zase? Vždyť jsme na řadě byli nedávno?!“ zlobila se Erida, ale nebylo jí to moc platné.

Hlídka je hlídka a s tím se nedalo nic dělat. Onyx vzal drobnou Měsíčňanku kolem ramen a vydal se s ní k Prašnému kráteru, kde už na ně čekala jejich společná kamarádka Lea.

„Pojďte, ať tam jsme včas,“ pobídla je. „Aby na nás ostatní nemuseli čekat,“ dodala a přidala do kroku.

Erida byla ze všech nejmenší, ale nepřehlédnutelná. Jejím bystrým fialovým očím nikdy nic neuniklo a fialové vlasy, které jí trčely do všech stran, se na koncích stříbrně třpytily. To Onyx byl silný, urostlý Měsíčnían s uhlově černýma očima a černými vlasy. Vždy připravený každého chránit a postavit se za své přátele. A Leu pojmenovali podle její lví hřívy. Ano, tušíte správně: vlasy měla zlaté stejně jako oči, však byla jako lev také pravou vůdkyní.

